

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/105/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117011064
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Mihal
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2117011064.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Mihala a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Jozefa Piknu, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému J. Z., narodenému dňa XX. O. XXXX v J., trvale bytom J., t. č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby Leopoldov vo veci Okresnej prokuratúry Trnava 4 Pv 292/18, trestne stíhanému pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného J. Z. proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 5. apríla 2018, č. k. 1T/41/2017-273, na verejnom zasadnutí konanom dňa 14. mája 2019 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného J. Z. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 5. apríla 2018, č. k. 1T/41/2017-273 bol obžalovaný J. Z. uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona (ďalej aj Tr. zák.), ktorého sa mal dopustiť tým, že si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý a hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, keď protiprávneho konania sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že : „aj napriek tomu, že bol rozhodnutím Okresného úradu Nové Mesto nad Váhom, odbor všeobecnej vnútornej správy, pod č. OU-NM-OVVS-2016/002255 a OU-NM-OVVS2016/002256, právoplatným dňa 18.08.2016, uznaný za vinného z priestupkov proti majetku podľa § 50 ods. 1 Zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a bola mu uložená sankcia - pokuta vo výške 60,00 €, a trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 22.12.2014 sp. zn. OT/244/2014, právoplatným dňa 22.12.2014, bol odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. a iné na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, dňa 18.08.2016 v čase asi o 15:54 hod. v predajni Feva Diskont v Suchej nad Parnou č. 621 využil nepozornosť obsluhy a z odkladacieho pultu pod pokladňou z kabelky patriacej A. Z. odcudzil 1 ks čiernej koženej peňaženky s obsahom 1 ks bankomatovej karty J. I., 1 ks platobnej karty S. S., rôzne zľavové kupóny, 15 ks stravných lístkov v hodnote 3,20 €/kus, finančnej hotovosti vo výške najmenej 100,00 € a z kabelky patriacej A. Z. odcudzil 1 ks čiernu koženkovú peňaženku s obsahom finančnej hotovosti vo výške najmenej 25,00 €, ISIC kartu, občiansky preukaz, vodičský preukaz, zdravotný preukaz, rôzne zľavové kupóny a platobnú kartu S. S., všetko na jej meno, čím spôsobil A. Z. zo S. E. Z. škodu vo výške najmenej 168,00 € a A. Z. zo S. E. Z. škodu vo výške najmenej 45,00 €.“

Za to mu okresný súd podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s prihliadnutím na § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák. a § 38 ods. 4 Tr. zák. a s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák. uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. okresný súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. spolu s uložením súhrnného trestu okresný súd zrušil výrok o treste odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý bol obžalovanému uložený podľa § 212 ods. 3, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 48 ods. 2

písm. b/ Tr. zák. trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza zo dňa 10.11.2016 sp. zn. OT/77/2016, právoplatným dňa 28.11.2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej aj Tr. por.) okresný súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej A. Z., nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom S. E. Z. XX, škodu vo výške 45,00 €, a poškodenej A. Z., nar. XX.XX.XXXX v J., trvale bytom S. E. Z. XX, škodu vo výške 168,00 €, a to (obom) do 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia (čím je určená vykonateľnosť tohto výroku rozsudku, nie povinnosť v tejto lehote škodu zaplatiť).

Samosudca okresného súdu odôvodnil písomne vyhotovený rozsudok v rozsahu č. I. 273 - 278 spisu nasledovne (citácia):

„Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava podal dňa 02.06.2017 na Okresný súd Trnava obžalobu na J. Z. pre skutok právne posúdený ako prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí a inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. a prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. na skutkovom základe, že aj napriek tomu, že bol rozhodnutím Okresného úradu Nové Mesto nad Váhom, Odbor všeobecnej vnútornej správy OU-NM-OVVS-2016/002255 a OU-NM-OVVS- 2016/002256 z 20.05.2016 právoplatným 18.08.2016 uznaný za vinného z priestupkov proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a bola mu uložená sankcia - pokuta 60€ a Trestným rozkazom Okresného súdu Trnava OT/244/2014 z 22. decembra 2014, právoplatným 22. decembra 2014, bol odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia, dňa 18. augusta 2016 v čase asi o 15:54 hod. v predajni Feva Diskont v Suchej nad Parnou č. 621 využil nepozornosť obsluhy a z odkladacieho pultu pod pokladňou z kabelky patriacej A. Z. odcudzil 1 ks čiernej koženej peňaženky s obsahom 1 ks bankomatovej karty J., 1 ks platobnej karty S., rôzne zľavové kupóny, 15 ks. stravných lístkov v hodnote 3,20,-€ kus, finančnej hotovosti vo výške najmenej 100,- eur a z kabelky patriacej A. Z. odcudzil 1 ks čiernu koženkovú peňaženku s obsahom finančnej hotovosti vo výške najmenej 25,- eur, ISIC kartu, občiansky preukaz, vodičský preukaz, zdravotný preukaz, rôzne zľavové karty a platobnú kartu S. všetko na jej meno, po čom pomocou odcudzenej platobnej karty S. patriacej A. Z. v doposiaľ neustálenom čase dňa 18. augusta 2016 sa z bankomatu S. S. na Beethovenovej ulici č. 26 v Trnave zadaním nesprávneho PIN kódu, nachádzajúceho sa pri karte, pokúsil o výber finančnej hotovosti, čím spôsobil A. Z. zo S. E. Z. škodu vo výške najmenej 168,- € a A. Z. zo S. E. Z. škodu vo výške najmenej 45,- €.

V predmetnej veci na hlavnom pojednávaní vykonal súd dokazovanie spočívajúce vo vylúčení obžalovaného J. Z., taktiež poškodených A. Z. a A. Z. a aj svedkov J. A., O. A., A. Z., A. B. a O. P., ako aj boli oboznámené obrazové a zvukové záznamy a tiež listinné dôkazy zo spisu, a to na návrh prokurátora i obhajoby.

Výsledky vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní:

Obžalovaný J. Z. na hlavnom pojednávaní uviedol, že je nevinný s tým, že dňa 18.08.2016 od nejakej 13:00 hod. vyšiel z bytu na Špačinskej ulici od kamaráta s prezývkou „Doktor“, s ktorým mal stretnutie, ale nevedel už kvôli čomu (potom zas uviedol, že ho nezastihol doma, išiel na otočku), a išiel smerom na Prednádražie za svojou matkou, ktorá býva na U. X. V S. E. Z. v ten deň nebol. V živote žiadnu platobnú kartu nepoužil a ani ju nevlastnil. So svedkom O. A., ktorý ho ako jediný opoznal, mal osobný konflikt, keď po skončení druhého vylúčení po jeho zadržaní po skutku bol na chodbe na Y. v putách, pričom svedok O. A. po nejakej dobe prišiel k nemu, začal s ním flirtovať a dávať mu sexuálne návrhy. Svedok ho žiadal, či môže mať s ním orálny sex, že mu ho zaplatí pervitínom. Začal ho obchyťávať, chytil ho za genitálie, za penis. Preto ho odstrčil, kopol ho a svedok začal byť nervózny, najedovaný, odišiel preč. Potom prišiel s tromi kolegami, spýtali ho, zaviedli ho do kancelárie, tam ho rozkopali, dobili ho údermi. Nemohol sa ani brániť. Padali tam vyhrážky v štýle „dám ťa do basy“. Skončilo to tak, že išiel do cely predbežného zaistenia a sudca ho prepustil. Tieto skutočnosti ohľadom svedka O. A. nepovažoval v prípravnom konaní za dôležité, chcel s ním konfrontáciu, chystá sa podať aj trestné oznámenie, ktoré doteraz nepodal. Motorové vozidlo zn. Audi pozná, má ho O. P., býva na M.. Viezol sa v ňom aj dňa 18.08.2016 približne o 15:45 hod. až 15:50 hod. z parkoviska Rybníková pri Relaxe, O. P. ho odviezol na Z., kam išiel domov za mamou, mal tam byť okolo 16:00 hod. Jeho mama pracuje na bytovom družstve, bolo to kúsok od bankomatu, kde mal byť urobený ten výber. Išiel za ňou pre veci, ktoré mal vypraté, a aj pre peniaze. Mal vtedy oblečené rifle a tmavomodrú mikinu. Pod ňou už nemal pravdepodobne nič, bolo teplo. Nemal ani na hlave nič. Bol tam on, vodič a jeho priateľka, ktorá bola spolujazdkyňa. V auguste 2016 býval v G. na ubytovni B.. Zdržiaval sa ale aj u matky, býval tam bežne, nemal tam trvalý pobyt. V ten deň si myslel, že bolo pekne, slnečno. Svedkyňa A. pozná od malička, aj jej syna. Mohla vidieť, že vystupoval z Audiny, ale to, že ho videla ísť k bankomatu, to je lož.

Poškodená A. Z. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaného nikdy nevidela a nepozná ho. V čase spáchania skutku boli v obchode vtedy prítomní vedúci a jej dcéra A.. Kúsok od pokladne vtedy dokladala tovar, odbiehala od pokladne, nebola stále pri nej. Potom si všimla, že pod pokladňou ako mávajú kabelky s dcérou, že je to „popremfvané“. Zistila, že kabelku má otvorenú a chýba v nej peňaženka. Bola čiernej farby, obdĺžniková, mala tam bankomatovú kreditnú kartu J. I.. Ďalšia kreditná karta bola S. S.. Peniaze tam mala 100,00 €, mala tam stravné lístky v hodnote 3,20 € a ďalšie zľavové karty. Po tomto zistení vyzvala dcéru, aby si išla aj ona skontrolovať, či tam má peňaženku. Zistila rovnako ako ona, že jej tiež chýba peňaženka. Kontaktovala hneď vedúceho, že im chýbajú peňaženky. Volala okamžite na políciu a vedúci K. K. zobral auto a išiel smerom na Trnavu, či náhodou nejakého páchatela nevidí. Zákazníci jej povedali, že videli dvoch mužov, ktorí sadali do auta, najprv že išli pešo a pri Zvončine ich brali do auta nejakí ďalší ľudia. Policajti jej potom telefonovali, že sa našli nejaké peňaženky. Bola jej vrátená jej peňaženka, ale bola roztrhaná. Z jej karty sa nepokúšali o výber, iba z dcérinej.

Po nahliadnutí do fotodokumentácie z obchodu na v poradí prvej fotografii z č. I. 61 poškodená A. Z. ukázala miesto, kde mali schované kabelky (bolo to pod pultom uprostred fotografie). Poškodená uviedla, že ona je osobou na fotografii, ktorá dokladá tovar, má oblečené biele tričko a čierne krátke nohavice. Poškodená A. Z. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaného nikdy nevidela a nepozná ho. Dňa 18.08.2016 brigádovala v potravinách Feva Diskont. Bol tam vedúci, jej mama tam bola ako predavačka a boli tam aj zákazníci. Kabelku mala pri pokladni, ako si ju dávajú, mala ju tam aj jej mama. To, že jej niečo odcudzili z kabelky, to zistila jej mama, keď si bola niečo zobrať za pokladňu. Najprv zistila, že jej niečo chýba z kabelky, potom zavolať aj ju. Jej zmizla peňaženka, mala tam všetky doklady, občiansky, vodičský, ISIC kartu, nejaké zľavové kartičky, hotovosť. Mala tam aj bankomatovú kartu S. S.. Boli tam peniaze, ale presne si už nepamätala koľko to bolo. Peňaženka bola obdĺžniková, sivá. Mala tam na lístočku aj napísaný PIN kód, ale boli prehodené čísla. Zákazníci hovorili, že videli nejakých ľudí, myslela že dvoch mužov. Povedali im, že odchádzali z obchodu a išli smerom na Zvončín, že nastúpili do nejakého auta, mala to byť čierna Audina. Potom si svoje veci prišla zobrať na políciu, tam jej dali všetky doklady, bankomatovú kartu si myslela, že jej nevrátili. Vedela, že keď bola v banke, hovorili jej, že tam bol dvakrát pokus o výber. V ten deň ona peniaze nevyberala. Na I. v J. v čase spáchania skutku nebola. Svedkyňa J. A. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že asi 15 rokov, čo býva na Z., pozná obžalovaného, ktorý sa kamarátil s jej synom. Býva na I. X v J.. Dňa 18.08.2016 videla dvoch mladíkov a auto, ktoré bolo osobné, veľké, čierne alebo tmavo modré. Aké malo EČ nevedela, ale zapísala si ho. Ona býva na 1. poschodí, je to vyvýšené prízemie a to auto stálo kolmo, pozerala sa naň vtedy z kuchyne, stálo za zastavenými autami na ceste, stálo skríža kontajnerov. Tí mladíci mali tričko, jeden z nich bledé, tepláky, nespomenula si už presne. Na hlave nemali nič, jeden mal tmavé vlasy a druhý bol do blondava. Nebola si istá, či jeden z nich bol obžalovaný, bol to okamih. Vystúpili z auta, jeden si dal dole tričko, zatočil s ním a potom ich už nevidela. Celé to trvalo asi 2 minúty, ale nepozerala sa naraz, bolo to prerušované. Nevedela ktorým smerom išli, ale išli niekde na druhú stranu, nevedela kde. Myslela si, že v tom aute ešte boli traja. Z miesta vodiča nevystúpil nikto. To auto videla, keď už stálo. Iba jeden z nich, čo vystúpil, bol to spolujazdec, niečo odhadzoval do kontajnera, držal tričko a spolu s tým tričkom to tam odhodil. Kontajner bol na Botanickej ulici, je ich tam 8, je to miesto určené na kontajnery. Zavolať potom na políciu, lebo sa jej zdalo nejaké podozrivé, pretože s tým tričkom utieral auto, potom do trička niečo balil a odhadzoval to do kontajnera, preto volala na políciu. Na políciu volala myslela si že dvakrát. Pri bankomate tie osoby nevidela, lebo tam nevidí. Bankomat je na druhej strane a tam je veľká lipa, ktorá zaciľná výhľad.

Na odstránenie rozporov bola prečítaná výpoveď svedkyne z prípravného konania zo dňa 17.10.2016 (č. I. 50-51), kde uviedla nasledovné: „Po oboznámení s predmetom výsluchu uvádzam, že bývam v byte na prvom poschodí so svojou mentálne postihnutou dcérou a manželom, Okno v kuchyni nášho bytu je nasmerované na smetné nádoby na Botanickej ulici. Dňa 18.08.2016 v čase asi o 16:15 hod. som bola v kuchyni a pozerala som sa z okna. V tom som videla ako k našim kontajnerom prišlo motorové vozidlo zn. AUDI čiernej farby EVČ: HC631BN. Toto číslo som si neskôr zapísala, nakoľko pasažieri toho auta sa správali podozrivo. Z auta zozadu vystúpili dvaja muži a jeden z nich si vyzliekol biele tričko a jašil sa tam a zdvíhal ruky. Tohoto som spoznala. Bol to J. Z., ktorý býva oproti v činžiaku na I. č. 2. Poznám ho, nakoľko sa kamarátil s mojim synom a viem, že je drogový závislý. Toho druhého muža, čo vystúpil, poznám len z videnia a vídavam ho chodiť s J. Z. po sídlisku. Mal okuliare a neviem ako sa volá. Ďalej som videla ako títo dvaja šli od auta smerom k bankomatu na Beethovenovej ulici na Bytovom družstve. Pri bankomate som ich už nevidela, nakoľko tam z môjho okna nevidno. Ďalej som videla, že z miesta spolujazdca šoféra vystúpil ďalší muž, ktorého som vôbec nepoznala a tento otvoril zadný kufor a vytiahol z neho biele tričko a poutieral kufor auta z vonku, kde sa dotýkal a potom z predných dverí vytiahol niečo čierne. Podobalo sa to na telefón. Tento hranatý čierny predmet zabalil

do toho trička, s ktorým utieral kufor auta a šiel ku kontajnerom, kde do jedného z kontajnerov hodil ten predmet zabalený v tričku. Následne šiel tiež smerom k bankomatu za Z. a tým druhým. Medzitým šofér odparkoval auto ďalej, ale stále som videla naň. Potom tí traja od bankomatu šli k autu. Ten s okuliarmi šiel ešte do kontajnera zahodiť pokrčený biely papierik a všetci nasadli do toho čierneho auta a odišli. Vodič po celý čas nevystúpil z auta.“ Na otázky položené pri výsluchu uviedla, že obžalovaného pozná odvtedy ako tam býva, už asi 19 rokov. Určite si ho nepomýlila s nikým iným. K ostatným mužom, ktorí vystúpili z auta, uviedla, že ten s tými okuliarmi mal asi 30 rokov a bol vyššej postavy, asi 175 cm vysoký. Predtým bol štíhlejší, ale vtedy bol pribratejší. Mal tmavohnedé vlasy a už si nespomenula, čo mal oblečené. Ten, čo sedel pri vodičovi, tak ten mohol mať tak cez 30 rokov a bol strednej postavy, dohola ostrihaný a nepamätala si, čo mal už oblečené. Vtedy zavolała na políciu, nakoľko sa jej ich správanie zdalo podozrivé a myslela si, že na tom aute spáchali nejaký zločin, keď ten jeden utieral kufor auta, akoby utieral odtlačky. Svedkyňa k svojej prečítanej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že to, že to bol obžalovaný, jej povedali policajti. Keď nahlasovala vec na políciu, tak povedala „dvaja neznámi mladíci“. Ona tých mužov nevidela, že by boli pri bankomate, bola to len jej dedukcia. Je pravda, že EČ si zapisovala. Jeden z tých mužov si skutočne po vystúpení z auta vyzliekol biele tričko a potom ich už nevidela. Po nahliadnutí do zápisnice uviedla, že podpisy na zápisnici sú jej.

Svedok O. A. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že na kriminálnej polícii pracuje od roku 2007 a obžalovaného pozná ako páchatela trestných činov. Pamätal si, že neznámy páchatel ukradol v obchode nejaké peňaženky z kabeliek. Spojili sme sa s poškodenými a majiteľom obchodu, ktorý jemu a kolegovi uviedol, že je tam kamerový záznam, na ktorom je zachytený páchatel krádeže. Následne keď im ho ukázal, aj s kolegom opoznali, že sa jedná o obžalovaného, podľa výzoru a výšky a podľa skúseností z minulosti. Na kamerovom zázname bolo vidieť najprv ako jeho dvaja komplici (jeden bol K. X.) vchádzajú dovnútra predtým ako vošiel obžalovaný, potom vošiel obžalovaný, ktorý prišiel za pokladňu a následne bolo vidieť, ako ide po štvornožky k pokladni a prehľadáva kabelky pod pokladňou, nejaký čas tam zotrval, potom sa postavil a odišiel z obchodu preč. Potom im zavolali z operačného strediska, že nejaká pani telefonovala, že videla obžalovaného ešte s jedným mužom, že sa prehrabávali v peňaženkách a potom išli smerom k bankomatom. Tá pani uviedla, že obžalovaného pozná osobne, čo tam býva na sídlisku. Vedeli o tom, že sa pohybujú na dvoch motorových vozidlách, jedno čierne zn. AUDI A8 s EČ: HC631BU a druhé zn. Peugeot Expert s EČ: HC488BN alebo BU. Keď dostali túto informáciu, išli za tou pani a požiadali ju, aby išla vypovedať. Najprv povedala, že sa bojí o svoje zdravie a majetok. A potom jej povedali, že bolo by to potrebné, keď volala 158. S obžalovaným nemal nikdy žiaden konflikt.

Svedkyňa A. Z. pre príbuzenský pomer k obžalovanému odmietla vypovedať na hlavnom pojednávaní. Svedok A. B. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že s obžalovaným nebol v poslednom období v akomkoľvek kontakte. Dodal, že boli spoločne vo výkone trestu odňatia slobody v Želiezovciach, ale každý na inom oddelení. Pamätal si, že dňa 18.08.2016 okolo 16:00 hod. (potom uviedol asi medzi 15:00 až 16:00 hod.) stretol obžalovaného a rozprávali sa asi 30 minút až hodinu pred Relaxom. Potom obžalovaný telefonoval o odvoz a prišiel O. P. na aute zn. AUDI A8 a odviezol ho. V tom aute bolo aj dievča. To auto bolo čiernej farby, trnavské EČ, biely interiér, biela koža. Má aj prezývky, hovoria mu „Doktor“, „A.“ alebo „A.“. V čase stretnutia s obžalovaným býval u rodičov na I. XX. Nikdy nebýval v J. na K.. Obžalovaný mal vtedy oblečenú modrú mikinu na zips, nohavice - kapsáče, asi khaki farby.

Svedok O. P. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaného pozná a o stíhanom skutku nemá žiadnu vedomosť. Nepamätal si, čo robil dňa 18.08.2016. Pamätal si, že obžalovaného naposledy viezol v lete vo vozidle zn. AUDI A8 s EČ: HC631BN, čiernej metalízy, interiér krémová biela koža. Išla s nimi vtedy jeho priateľka M. Barkóciová. Obžalovaný mu zavolał, či sa pre neho môže zastaviť, zastavil pred Aquaparkom Relax v Trnave, bol tam ešte s nejakým pánom, obžalovaný mu nastúpil do auta a odviezol ho na Z. domov. Vedel, že mu vtedy spomínal, že jeho otec mal narodeniny. Vysadil ho pred jeho domom, myslel že na I., zastavil vtedy na ceste, kde boli odstavené iné autá, trochu sa rozprávali a išiel s priateľkou preč. Obžalovaný mal vtedy oblečenú mikinu či náteľník a nejaké nohavice, ale presne nevedel. S obžalovaným bol asi 15 až 20 minút. K nahrávke z kamerového systému predajne Feva Diskont v Suchej nad Parnou (č. I. 59) uviedol, že na obrazovom zázname nespoznal ani seba ani iné osoby. V uvedenom obchode nikdy nebol.

Na hlavnom pojednávaní boli oboznámené tieto listinné dôkazy: zápisnica o prehliadke tela a podobných úkonov s fotodokumentáciou (č. I. 57-58), zápisnica o vydaní vecí (č. I. 59), fotodokumentácia z kamerového záznamu (č. I. 60-66), fotodokumentácia zo zaistenia odcudzených vecí (č. I. 67-70), odpoveď S. S. s prílohami (č. I. 90-109), odpoveď S. S. (č. I. 110), rozhodnutia v iných trestných veciach obžalovaného (č. I. 112-118), rozhodnutia o priestupkoch obžalovaného (č. I. 120-123c) a mapa vytlačená z www stránok google maps na trase v meste Trnava: P. van I. XXXX/XX - I. XXXX/X (z č. I. 158).

Z oboznámených listinných dôkazov vyplynulo nasledovné:

Zo zápisnice o prehliadke tela a podobných úkonov s fotodokumentáciou (č. I. 5758) bola vidieť tvár a najmä postava obžalovaného. Fotky boli zo dňa 26.08.2016. Obžalovaný má krátke nohy a dlhšie telo od pása hore. Fotodokumentácia z kamerového záznamu (č. I. 60-66) bola preukázateľne vypracovaná na základe nahrávky z kamerového systému predajne Feva Diskont v Suchej nad Parnou (č. I. 59). Z fotodokumentácie zo zaistenia odcudzených vecí (č. I. 67-70) boli zadokumentované nájdené veci poškodených dňa 18.08.2016 na ul. I. X v J.. Išlo o čiernu peňaženku a doklady poškodených a iné veci, napr. kartičky, zľavové karty, občianske preukazy, platobné karty Visa (S.) a Visa (J. banka). Z odpovedí S. S. s prílohami (č. I. 90-110) vyplynulo, že platobná karta č. XXXXXXXXXXXXXXXX bola vydaná k účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX na meno A. Z., pričom zákaz všetkých operácií bol zadaný dňa 18.08.2016 o 16:30:43 hod. Do toho času boli na karte zaznamenané dva pokusy o výber v časoch o 16:09:21 hod. a o 16:09:47 hod., pričom v oboch prípadoch bol chybné zadaný PIN (požadované sumy boli 500,00 € a druhýkrát 100,00 €). Pokusy o výber boli uskutočnené cez bankomat č. 2112, ktorý je umiestnený v Trnave na Beethovenovej 26. Išlo o bankomat S., ktorý nebol monitorový kamerovým systémom a ktorý sa nachádza najbližšie k Botanickej ulici. Z mapy vytlačenej z www stránok google maps na trase v meste Trnava: P. van I. XXXX/XX - I. XXXX/X (č. I. 158) vyplynulo, že táto trasa meria 120 metrov a trvá 2 minúty chôdze. Z rozhodnutí v iných trestných veciach (č. I. 112-118) a rozhodnutí o priestupkoch (č. I. 120-123c) bolo zistiteľné v prípade obžalovaného naplnenie znakov skutkovej podstaty prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., resp., že obžalovaný bol rozhodnutím Okresného úradu Nové Mesto nad Váhom pod č. OU-NM-OVVS-2016/002255 a OU-NM-OVVS-2016/002256 zo dňa 20.05.2016, právoplatným dňa 18.08.2016, uznaný za vinného z priestupkov proti majetku podľa § 50 ods. 1 Zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov spáchaných dňa 10.12.2015 a bola mu uložená pokuta vo výške 60,00 €, a trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 22.12.2014 sp. zn. OT/244/2014, právoplatným dňa 22.12.2014, bol odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. a iné na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Na hlavnom pojednávaní boli oboznámené ako dôkazy obrazové a zvukové záznamy: nahrávka z kamerového systému predajne Feva Diskont v Suchej nad Parnou (č. I. 59), nahrávka zo systému CordCom zo dňa 18.08.2016 (č. I. 71-75) a nahrávka zo systému Redat zo dňa 18.08.2016 (č. I. 76-77). Z nahrávky zo systému CordCom (č. I. 71-75) boli zistiteľné nasledovné relevantné skutočnosti: • Hovor č. 1: Poškodená A. Z. oznamovala krádež telefonicky polícií a uviedla, že majú podozrenie „na takých chlapčikoch, ktorí išli smerom od diskontu smerom na Zvončín“, • Hovor č. 2: Poškodená A. Z. telefonicky polícií uviedla, že „tí mladíci“ nasadli do čiernej Audiny a išli na Trnavu, • Hovor č. 2: Poškodená A. Z. uviedla, že jej to povedala v predajni nejaká pani, že smerom na Trnavu videla ísť nejakých chalanov, ktorí nastúpili do auta, • Hovor č. 4: Svedkyňa J. A. oznamovala telefonicky polícií podozrivé drogové závislé osoby, ktorí prišli na čiernej Audine s EČ: HC631BN pred jej činžiak s tým, že spolujazdec hodil niečo zamotané do trička do kontajnera na Botanickej 4 a že jeden z chalanov utieral auto tým bielym tričkom, • Hovor č. 5: Svedkyňa J. A. oznamovala telefonicky polícií, že policajti našli peňaženku, s tým, že oni („tí chlapci“) ešte do vedľajšieho kontajnera odhodili nejaký papierik a boli v bankomate vyberať peniaze, že z peňaženky vybrali platobnú kartu a boli vyberať peniaze.

Z nahrávky zo systému Redat zo dňa 18.08.2016 (č. I. 76-77) bolo zistiteľné, že hovor č. 1 bol hovorom č. 4 zaznamenaným zo systému CordCom a tiež hovor č. 2 bol hovorom č. 5 zaznamenaným zo systému CordCom.

Odmietnutie návrhu na vykonanie dokazovania:

Súd v zmysle § 272 ods. 3 Tr. por. odmietol na hlavnom pojednávaní vykonať dôkaz navrhnutý obhajobou, nakoľko ho považoval za nedôvodný. Súd mal za dostatočne preukázané, že páchatel skutku v predajni Feva Diskont bol obžalovaný, a to na základe nižšie uvedených skutočností a úvah, a preto nebolo podľa názoru súdu potrebné priberať znalca na skúmanie kamerového záznamu z tejto predajne. Výrok o vine:

V konaní pred súdom na hlavnom pojednávaní, na základe vykonaných dôkazov, spôsobom a v rozsahu tak, ako to navrhli procesné strany a určenom súdom so zreteľom na § 2 ods. 19 Tr. por. a § 278 ods. 1, ods. 2 Tr. por., vyhodnotením vykonaných dôkazov v súlade s § 2 ods. 12 Tr. por., t.j. jednotlivito a vo vzájomnom súhrne bez ohľadu na to, ktorá z procesných strán tieto dôkazy navrhla či obstarala, súd mal za preukázané, že sa skutok uvedený

v obžalobe, s jej miernou modifikáciou, avšak bez narušenia skutkovej totožnosti pokiaľ ide o prečin krádeže, stal a že tento spáchal obžalovaný J. Z., pričom súd mal za to, že nebolo dostatočne preukázané, že by sa obžalovaný dopustil aj prečinu neoprávneného výrobenia a používania platobného

prostriedku, elektronických peňazí a inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák., a preto aj z tohto dôvodu došlo k úprave skutkovej vety (vypustením tej jej časti, ktorá sa týkala tohto prečinu).

Obžalovaný sa počas hlavného pojednávania bránil tým, že skutok nespáchal, na mieste činu nebol a on nie je osobou zaznamenanou na nahrávke z kamerového systému predajne Feva Diskont v Suchej nad Parnou.

Prezentovaná obrana obžalovaného bola vyvrátená vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní, ktorého výsledky boli v neprospech obžalovaného.

Samotná obrana obžalovaného na hlavnom pojednávaní bola plná rozporov, ktoré sa nepodarilo odstrániť v jeho prospech, pričom aj z tohto dôvodu súd dospel k záveru o jeho vine bez najmenších pochybností a jeho obrane preto neuveril.

Obžalovaný uviedol, že:

- v ten deň od nejakej 13:00 hod. vyšiel z bytu na K. ulici od kamaráta s prezývkou „B.“, ale svedok A. B., ktorý má túto prezývku a ktorého obžalovaný navrhol na hlavnom pojednávaní vypočuť (teda nie už v prípravnom konaní), uviedol, že nikdy na K. v J. nebýval,

- na Žarnovej (na policajnom oddelení) sedel na chodbe v putách a keď údajne odmietol svedka O. A., tento prišiel s tromi kolegami a spúťali ho (čo teda nedáva logiku a ide o zrejmy rozpor, keďže predtým, uviedol, že spúťaný už bol),

- svedok O. A. ho vtedy aj sexuálne obťažoval a napriek tomu sa na neho nikdy nesťažoval, nepodal na neho ani trestné oznámenie (keď na hlavnom pojednávaní uviedol, že tak mieni urobiť), neuviedol to ani vo svojej výpovedi v prípravnom konaní, pričom to zdôvodnil tým, že to nepovažoval v prípravnom konaní za dôležité a chcel s ním konfrontáciu, ale nikdy taký návrh ani nepodal, a to ani pred súdom, a taktiež v neposlednom rade sa nevyjadril k jeho výpovedi na hlavnom pojednávaní, kde tento svedok ním popisované konanie poprel.

Jediný svedok, ktorý opoznal obžalovaného ako páchatela krádeže v Suchej nad Parnou, bol svedok O. A., a teda je zrejmy úmysel obžalovaného znevierohodniť výpoveď tohto svedka, pričom však aj súd bol toho názoru, že na kamerovom zázname z predajne je jasne vidieť, že páchatelom bol skutočne obžalovaný. Na nahrávke z kamerového systému predajne (na č. l. 59) bolo vidieť to, o čom vypovedal na hlavnom pojednávaní svedok O. A.. Bolo teda vidieť, že obžalovaný v modrých rifliach a bielom tričku s potlačou vpredu vstúpil do predajne, pohyboval sa po nej a keď sa nik nenachádzal v blízkosti pokladne, príplazil sa štvornožky k pokladni a prehrabával sa vo veciach pod pokladňou, kde poškodené uviedli, že mali uschované kabelky, pričom aj na nahrávke bolo viditeľné, že tam skutočne veci podobajúce sa na kabelky boli. Ďalej bolo vidieť, že obžalovaný si následne niečo schoval do svojho oblečenia a odišiel z obchodu preč. Potom bolo vidieť krátko po jeho odchode, ako poškodená A. Z. prehrabávala pri pokladni kabelku a nemohla v nej zjavne niečo nájsť. Napriek tomu, že páchatelovi na tomto zázname nie je úplne presne vidieť do tváre, súd obžalovaného stotožnil ako páchatela podľa jeho výšky, spôsobu chôdze a stavby tela (že má krátke nohy a dlhšie telo od pásu hore), a to aj preto, že mal možnosť sledovať obžalovaného pri príchodoch a odchodoch z pojednávacej miestnosti počas hlavného pojednávania v predmetnej trestnej veci.

Procesné postavenie O. A. ako svedka v predmetnej trestnej veci (a teda aj jeho výpoveď) súd považoval za zákonné, keďže tento mal možnosť priebeh páchania skutku sledovať na kamerovom zázname, a teda v tomto smere mohol byť podľa názoru súdu vypočutý v tejto veci ako svedok (ku skutku). Zároveň nebolo zistené, že by ovplyvňoval vyšetrovanie v tejto trestnej veci, a to akýmkoľvek spôsobom.

Výpovede poškodených A. a A. Z. sa vykonaným dokazovaním potvrdili, pričom tieto uvádzali aj akým smerom sa mali vydať „tí podozriví mladíci“ (smerom na Trnavu) a aké osobné motorové vozidlo použili (že išlo o čierne vozidlo zn. Audi), ktorým sa v ten deň viezol aj obžalovaný, ktorý to sám aj potvrdil a túto skutočnosť potvrdila i svedkyňa J. A., ktorá ho vo výpovedi z prípravného konania opoznala ako osobu, ktorá z tohto vozidla vystúpila na Botanickej. Súd taktiež nemal dôvod neveriť jej výpovedi z prípravného konania, ktorá bola na hlavnom pojednávaní prečítaná na odstránenie rozporov, keď svedkyňa potvrdila jednak pravosť svojich podpisov na príslušnej zápisnici, ako aj preto, že obžalovaného dlhé roky poznala, čo potvrdil aj sám obžalovaný. Svedkyňa J. A. opakovane v priebehu páchania skutku v Trnave na ulici Botanickej aj volala na políciu, pričom v telefonátoch uvádzala vždy konkrétne skutočnosti, ktoré pozorovala, napr. ohľadom vozidla, ktorého evidenčné číslo si zapísala a aj políciou nahlásila (HC631BN), ohľadom osôb, ktoré z neho vystúpili, že išlo len o mužov, ako aj ohľadom toho, že išlo o podozrivé drogovu závislé osoby, pričom samotného obžalovaného označila vo svojej výpovedi ako drogovu závislú osobu a tohto aj opoznala.

Podľa názoru súdu boli vcelku nepravdepodobné aj časové okolnosti, ktoré uvádzali jednak obžalovaný, ako aj svedok A. B. ohľadom toho, kedy sa spoločne stretli (v kontexte s nimi aj výpoveď svedka O. P.), pretože išlo o to, že vypovedali o stretnutí, ktoré sa stalo pred 1,5 rokom, pričom zo Suchej nad Parnou

do Trnavy k Relaxu na Rybníkovú ulicu a potom na Botanickú ulicu nie je časovo dlhá cesta, ktorá by sa nedala stihnúť tak, ako to bolo ustálené z hľadiska výsledkov vykonaného dokazovania v prípade tých dôkazov, ktoré ako páchatelia krádeže usvedčovali obžalovaného. K tomu je potrebné podporne uviesť aj to, že veci oboch poškodených sa našli pri mieste (v kontajneri alebo pri ňom), kde stálo vozidlo zn. Audi, v ktorom sa viezol aj obžalovaný, pričom jeho osádka niečo vyhadzovala, čo potvrdila svedkyňa J. A. a aj následný nález (fotodokumentácia) vecí oboch poškodených.

Pokiaľ ide už o konštatované nedostatočné preukázanie, že by sa obžalovaný dopustil aj prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí a inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák., žiaden na hlavnom pojednávaní vykonaný dôkaz nepreukázal, že by obžalovaný použil v bankomate na Beethovenovej ulici v Trnave za účelom výberu peňazí platobnú kartu poškodenej A. Z.. Ani svedkyňa J. A. vo svojich výpovediach či v zaznamenanom hovore č. 5 zo systému CordCom (resp. hovore č. 2 zo systému Redat) nestotožnila obžalovaného ako páchatelia aj tohto prečinu a keďže okrem iného uvádzala v tejto spojitosti aj viac osôb (hovorila v množnom čísle), tak tieto dôkazy neboli dostatočné na uznanie viny obžalovaného aj pre tento prečin.

Z rozboru skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. vyplýva, že objektom trestného činu je vlastníctvo vecí, ďalej držba vecí, ale aj faktická dispozícia vecou, pričom rozhodujúci je faktický stav. Cudzou vecou sa rozumie hnutelná vec nepatriaca páchatelovi vôbec, alebo nepatriaca iba jemu, a ktorú páchatel nemá vo svojej dispozícii. Vec nemusí mať objektívnu hodnotu, lebo krádež je trestná aj pri spôsobení menšej škody, než je škoda malá, pokiaľ je daná niektorá z okolností uvedených v odseku 2 písm. a/ až f/. Vždy však musí ísť o cudziu vec, a preto sa vlastník nemôže dopustiť krádeže vlastnej veci, ani návodu a pomoci ku krádeži takej veci (okrem prípadu spoluvlastníctva). Za cudziu vec treba považovať vec, ktorá páchatelovi vlastnícky vôbec nepatrí, resp. mu nepatrí výlučne, za predpokladu, že s ňou nakladá ako s vlastnou alebo spôsobom, ktorý je vyhradený výlučnému vlastníkovi. Prisvojením veci sa rozumie získanie možnosti trvalej dispozície s vecou, teda vylúčenie doterajšieho vlastníka alebo držiteľa veci z držby, užívania a nakladania s vecou. Páchatel si prisvojí vec tým, že sa jej zmocní, ak odíme vec z dispozície vlastníka, oprávneného držiteľa alebo faktického držiteľa a ak tak získa možnosť s vecou trvalo nakladať podľa svojej vôle sám alebo s ďalšími osobami (spolupáchatelmi). Zmocniť sa veci môže páchatel sám alebo za pomoci nástroja. Spôsobením malej škody sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266,00 €. Škoda pod túto hranicu bude zakladať iba priestupok podľa § 50 ods. 1 Zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, ak nebudú dané okolnosti uvedené v § 212 ods. 2 písm. a/ až f/ Tr. zák. Zo subjektívnej stránky sa vyžaduje úmysel, ktorý musí zahŕňať všetky znaky objektívnej stránky vrátane prisvojenia. Podľa odseku 2 § 212 Tr. zák. bude páchatel postihnutý bez ohľadu na výšku spôsobenej škody, ale iba za predpokladu, že si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil niektorým zo spôsobov taxatívne uvedených v písm. a/ až f/. Pojmom „bol za obdobný čin postihnutý“ (ods. 2 písm. f/) sa rozumie recidíva páchatelia. Postihnutím za obdobný čin sa rozumie uloženie sankcie, hoci aj vo forme blokovej pokuty za akýkoľvek majetkový čin, napr. za priestupok alebo iný obdobný delikt, pokiaľ také rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. Pri takom odsúdení nesmie platiť fikcia neodsúdenia. Podmienkou však je, že k právoplatnému postihnutiu za obdobný čin došlo v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch pred spáchaním ďalšieho trestného skutku, ktorý (pri splnení uvedených podmienok) bude trestným činom. Prísnejšie sa posudzuje konanie páchatelia (ods. 3 písm. b/), ak spácha tento trestný čin, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený. Pojmom „bol za taký čin odsúdený“ sa rozumie špeciálna recidíva páchatelia. Odsúdením za taký čin sa rozumie odsúdenie za trestný čin krádeže podľa § 212 Tr. zák. alebo za obdobný čin, pokiaľ rozsudok nadobudol právoplatnosť. Nemusí dôjsť k výkonu trestu, a to ani sčasti. Pri takom odsúdení nesmie platiť fikcia neodsúdenia. Podmienkou však je, že k právoplatnému odsúdeniu došlo v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch pred spáchaním trestného činu.

Vzhľadom k prezentovaným výsledkom dokazovania na hlavnom pojednávaní a ich právneho posúdenia bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný J. Z. sa dopustil konania, ktorého právna kvalifikácia je zrejmá z výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný konal vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písm. a/ Tr. zák., t. j. chcel spôsobom uvedeným v Tr. zák. porušiť záujem ním chránený, čo vyplynulo z vykonaného dokazovania, predovšetkým nahrávky z kamerového systému predajne Feva Diskont v Suchej nad Parnou.

Na strane obžalovaného J. Z. tiež neboli zistené žiadne okolnosti vylučujúce jeho trestnú zodpovednosť (§ 22 a § 23 Tr. zák.).

Výrok o treste:

V súvislosti s výrokom o treste boli na hlavnom pojednávaní oboznámené nasledovné listinné dôkazy: správy o povesti na obžalovaného (č. I. 84-89), hodnotenie na obžalovaného z výkonu trestu (č. I.

111), rozhodnutia v iných trestných veciach obžalovaného (č. l. 112-118), rozhodnutia o priestupkoch obžalovaného (č. l. 120-123c), trestný rozkaz OS Trnava sp. zn. 5T/89/2015 (č. l. 159), lustrácie na obžalovaného (č. l. 187-192 a 258-263), hodnotenie z ÚVTOS na obžalovaného (č. l. 243), správa (č. l. 264), podstatný obsah spisu OS Prievidza sp. zn. 1T/86/2016, podstatný obsah spisu OS Prievidza sp. zn. 0T/77/2016 a podstatný obsah spisu OS Trnava sp. zn. 0T/244/2014.

Z oboznámených správ o povesti obžalovaného vyplynulo nasledovné: Obžalovaný má evidované trvalé bydlisko len J., je slobodný a bezdetný. Z miesta bydliska nebol obžalovaný bližšie hodnotený, v roku 2009 poberal naposledy dávku v hmotnej núdzi a naposledy, keď bol evidovaný na úrade práce, tak bol vyradený pre nespoluprácu. Prevažne bol vedený v Sociálnej poisťovni ako zamestnanec ústavu na výkon trestu. Doposiaľ bol 12-krát súdne trestaný, z toho 9-krát pre krádeže, 2-krát za drogovú trestnú činnosť, 1-krát pre výtržníctvo a ublíženie na zdraví, pričom už 10-krát mu boli uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody (takýto trest mu bol uložený už v prvom jeho evidovanom odsúdení a vykonal ho dňa 01.01.2000), ďalej mu bol 1-krát uložený podmienený trest odňatia slobody a 1-krát bolo upustené od uloženia súhrnného trestu. Pred stíhaným skutkom naposledy vykonal trest odňatia slobody dňa 31.08.2015. Obžalovaný má predpokladaný koniec aktuálne vykonávaného trestu odňatia slobody (Okresný súd Prievidza sp. zn. 1T/86/2016) dňa 07.05.2018, pričom v období od 07.11.2016 do 07.09.2017 vykonal trest odňatia slobody v trestnej veci Okresného súdu Prievidza sp. zn. 0T/77/2016. V ďalšej trestnej veci obžalovaného vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 5T/89/2015 bol dňa 30.10.2015 vydaný trestný rozkaz, pričom vec doposiaľ nebola právoplatne skončená a ide o jediné trestné konanie, ktoré sa voči nemu vedie. Podľa jeho hodnotenia z výkonu trestu (na č. l. 111) bol jeho postoj k trestnej činnosti nekritický, hodnotený bol inak kladne, nebol ani odmenený ani potrestaný, mal pasívny postoj k voľnému času a iným aktivitám a počas pracovného zaradenia hodnotený kladne. Podľa jeho hodnotenia z výkonu trestu (na č. l. 243) má ukončené základné vzdelanie, dňa 18.09.2017 bol disciplinárne potrestaný a dňa 02.01.2018 naopak disciplinárne odmenený a správa sa nekonfliktne. Okrem už spomínaného priestupkového postihu uvedeného v skutkovej vete bol obžalovaný v minulosti priestupkovo postihnutý Okresným úradom Trnava rozhodnutím zo dňa 19.01.2016 č. OU-TT-OVVS2-2016/002507, právoplatným dňa 16.02.2016, pre priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 Zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorý spáchal dňa 17.10.2015, a to pokutou vo výške 30,00 €. Bol postihnutý až za ďalšie 2 priestupky proti majetku podľa § 50 ods. 1 Zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a boli mu za ne uložené pokuty, pričom ich spáchal v dňoch 07.09.2013 a 22.08.2013.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd prihliadal najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie a jeho mieru, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Súd preto po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu, s prihliadnutím k tomu, že u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, ale zistil dve priťažujúce okolnosti (§ 37 písm. h/ Tr. zák. - spáchal viac trestných činov, a § 37 písm. m/ Tr. zák. - bol už za trestný čin odsúdený, ako to vyplynulo z odpisu registra trestov), ako aj k tomu, že mu musel uložiť súhrnný trest vo vzťahu k odsúdeniu na nepodmienečný trest odňatia slobody, dospel k záveru, že obžalovanému J. Z. je potrebné uložiť súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov (t. j. na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby trestného činu najprísnejšie trestného, t. j. podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., s prihliadnutím na úpravu trestnej sadzby z dôvodu prevahy priťažujúcich okolností a použitie absorpčnej zásady, keď trest mohol ukladať po úprave v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák. a podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. a zásady uvedenej v § 41 ods. 1 Tr. zák. v sadzbe od 16 mesiacov do 3 rokov) so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., nakoľko obžalovaný bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin a iné zaradenie sa v jeho prípade súdu nejavilo ako dôvodné (§ 48 ods. 4 Tr. zák.). Z hľadiska zásad na ukladanie trestov súd zistil splnenie podmienok na uloženie súhrnného trestu k odsúdeniu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 0T/77/2016, v ktorom odsúdení bol skutok v súbehu so skutkom v predmetnej trestnej veci, keďže boli všetky spáchané v období, ktoré bolo ohraničené prvým skôr pred nimi vyhláseným, resp. doručeným trestným rozkazom Okresného súdu Trnava pod sp. zn. 0T/244/2014 (22.12.2014) a ďalším vyhláseným, resp. doručeným trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza pod sp. zn. 0T/77/2016 (10.11.2016), a preto pri uložení súhrnného trestu zrušil podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. výrok o treste odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý bol obžalovanému uložený podľa § 212 ods. 3, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza zo dňa 10.11.2016 sp. zn. 0T/77/2016, právoplatným

dňa 28.11.2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Súd dospel k záveru, že účel trestu u obžalovaného bude naplnený vyššie uvedeným nepodmienečným trestom odňatia slobody, a to aj s poukazom opakované spáchanie toho istého trestného činu zo strany obžalovaného (krádeže), za čo bol v minulosti „sankcionovaný“ práve nepodmienečnými trestami odňatia slobody (zjavne bez pozitívneho účinku na obžalovaného). Aby tak bol naplnený účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák., ktorým je okrem iného aj ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov, bolo potrebné uložiť tento druh trestu práve vyššie uvedenej výmere.

Takto uložený trest podľa názoru súdu zabezpečí v prípade obžalovaného najmä ochranu spoločnosti tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí tiež podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Takýto trest bude nepochybne vyjadrovať taktiež jeho morálne odsúdenie spoločnosťou. Súd zároveň nezistil splnenie zákonných podmienok na mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., pričom na okolnosti, ktoré by mohli prípadne umožniť aj mimoriadne zníženie trestu, nepoukazoval v priebehu trestného konania ani sám obžalovaný.

Súd zároveň ani nezistil splnenie podmienok na uloženie v poradí „ďalšieho“ trestu obžalovanému či ochranného opatrenia.

Výroky o náhrade škody:

S predmetným trestným konaním bolo spojené aj tzv. adhézne konanie, t. j. konanie o náhrade škody, keď nároky na náhradu škody si v predmetnej veci riadne a včas uplatnili poškodené A. Z. vo výške 45,00 € a A. Z. vo výške 168,00 €, ktoré nároky (výška škody) boli aj súčasťou popisu skutku. Pokiaľ ide o tieto nároky, z dôkazov oboznámených na hlavnom pojednávaní nevyplývali žiadne pochybnosti o ich opodstatnenosti, pričom výpovede poškodených považoval súd za pravdivé, nakoľko neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by ich mali spochybňovať. Z týchto dôvodov preto súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť takto uplatnené nároky na náhradu škody podľa § 287 ods. 1 Tr. por., a to do 15 dní od právoplatnosti rozsudku, čím určil vykonateľnosť výrokov o náhrade škody.“

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote, a to ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní dňa 5. apríla 2018 priamo do zápisnice (č. l. 269 spisu) odvolanie obžalovaný J. Z..

Prokurátor podal odvolanie v neprospech obžalovaného dňa 5. apríla 2018, dňa 30. júna 2018 ho však vzal späť, pričom predseda senátu konajúceho okresného súdu dňa 17. júla 2018 vzal podľa § 312 ods. 4 Tr. por. na vedomie toto späťvzatie odvolania.

Obžalovaný J. Z. svoje odvolanie odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne JUDr. Veroniky Jarábkovej Štrbovej dňa 25. mája 2018 v rozsahu č. l. 284 - 287 spisu nasledovne (citácia):

„Odvolanie proti Rozsudku Okresného súdu Trnava, sp. zn. 1T/41/2017 zo dňa 05.04.2018 v časti výroku o vine a treste a povinnosti nahradiť škodu poškodeným podávam, nakoľko ich považujem za nesprávne a nedôvodné.

Zotrvávam na svojom tvrdení, ktoré som uvádzal už od začiatku trestného konania a to, že skutku, pre ktorý sa voči mojej osobe vedie trestné stíhanie pre prečin krádeže, a pre ktorý ma súd uznal za vinného, som sa nedopustil. Rovnako to platí aj pre trestný čin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí a inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák., ktorý bol pôvodne súčasťou skutkovej vety. Avšak túto súd upravil neskôr tak, že vypustil časť týkajúcu sa predmetného prečinu, nakoľko nebolo preukázané, že by som sa dopustil tohto skutku.

Mám za to, že dôkazy, o ktoré sa súd opierať pri uznaní mojej viny pre trestný čin krádeže, nie sú dostačujúce na to, aby ustálili moju osobu ako páchatela. Neexistuje žiadny očitý svedok, ktorý by ma mohol označiť ako osobu páchatela. Poškodené A. Z. a A. Z. na hlavnom pojednávaní uviedli, že obžalovaného nepoznajú a že ho nikdy nevideli a teda ani v predajni Feva Diskont. Vypovedali síce, že zákazníci videli dvoch mužov vychádzajúcich z predajne smerom na Zvončín, ale nič konkrétne ohľadom týchto osôb neuviedli.

Pri uznaní mojej viny sa súd opierať o výpoveď O. A., ktorý je príslušníkom PZ a v čase spáchania skutku vykonával úkony v predmetnej veci. Pokiaľ však ide o jeho výpoveď na hlavnom pojednávaní, opisuje v podstate len to, čo sa dialo v daný deň v súvislosti s vykonávaním jeho úkonov v tejto veci a čo videl na kamerovom zázname. Máme za to, že postavenie svedka O. A. v tejto veci nie je zákonné, nakoľko spáchanie skutku nevidel ako priamy svedok, opisoval len to, čo videl na kamerovom zázname. Takýmto svedkom by mohol byť potom ktokoľvek, kto by si pozrel predmetný kamerový záznam.

Pokiaľ ide o dôkaz - kamerový záznam vyhotovený z Feva Diskont Suchá nad Parnou, mám za to, že nie je z neho možné opoznať, že by som páchatelom prečinu krádeže mal byť práve ja. Na kamerovom zázname nie je vôbec vidieť do tváre páchatela, keďže má na hlave šiltovku. Preto je aj pochybné tvrdenie svedka O. A., v ktorom uvádza, že som ja osobou páchatela. Je to len tvrdenie z jeho strany,

ktoré nie je ničím podložené. Navyše, žiadna z poškodených nevidela osobu páchatela v predajni, iba si všimli, že im chýbajú veci z kabeliek. Mám za to, že z vyhotoveného kamerového záznamu z , nemožno jednoznačne označiť žiadnu osobu za páchatela, pretože ju nie je dobre vidieť.

Svedkovia A. B. a O. P., navyše na hlavnom pojednávaní potvrdili skutočnosti, ktoré som ja uvádzal a to, že v čase skutku som bol s A. B. na parkovisku pred Aquaparkom Relax v Trnave a že následne pre mňa prišiel autom O. P., ktorý ma odviezol domov. Súd vo svojom zdôvodnení rozsudku uvádza, že „boli vcelku nepravdepodobné aj časové okolnosti, ktoré uvádzali jednak obžalovaný, ako aj svedok A. B. ohľadom toho, kedy sa spoločne stretli (v kontexte s nimi aj výpoveď svedka O. P.), pretože išlo o to, že vypovedali o stretnutí, ktoré sa stalo pred 1,5 rokom, pričom zo Suchej nad Parnou do Trnavy k Relaxu na Rybníkovú ulicu a potom na Botanickú ulicu nie je časovo dlhá cesta, ktorý by sa nedala stihnúť tak, ako to bolo ustálené z hľadiska výsledkov vykonaného dokazovania v prípade tých dôkazov, ktoré ako páchatela krádeže usvedčovali obžalovaného“. To, že obžalovaný a svedkovia spomínajú skutočnosti spred 1,5 roku neznamená, že nie sú pravdivé, aj keď je samozrejmé, že niektoré skutočnosti z toho dňa si môžu pamätať lepšie, iné horšie. Avšak ich výpovede podľa nášho názoru sú vo vzájomnom súlade. Súd spomína vo svojom odôvodnení cestu zo Suchej nad Parnou do Trnavy k Relaxu na Rybníkovú ulicu (zrejme omylom) a potom na Botanickú ulicu, avšak takáto trasa by bola v rozpore s ostatnými dôkazmi, keďže pán P. aj pán B. potvrdili, že pán B. bol obžalovaného vyzdvihnúť pred Relaxom v Trnave. Ak by súd chcel preukazovať časové okolnosti prípadu, či by obžalovaný v čase spáchania skutku mohol stihnúť prísť do Suchej nad Parnou a následne späť do Trnavy na Botanickú ulicu, musel by podľa nášho názoru vychádzať z trasy od Relaxu v Trnave do Suchej nad Parnou a späť do Trnavy na Botanickú ulicu, pretože obžalovaný neprišiel na parkovisko pred Relax s pánom P. na aute, ale sám pešo. Pokiaľ však ide o časovú dĺžku cesty z Trnavy do Suchej nad Parnou a späť, považujeme za dôležité pripomenúť, že hoci to nie je časovo dlhá cesta, v čase medzi 15:00 a 16:00 hod. je práve dopravná špička a je pravdepodobné, že cesta môže trvať aj dvakrát tak dlhšie.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. Orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Mám za to, že v tomto konaní sa orgány činné v trestnom konaní ani súd nevysporiadali so všetkými skutočnosťami, ktoré by bez akýchkoľvek pochybností preukazovali, že skutok som spáchal ja. Preto mal súd pri rozhodovaní vyhodnotiť takúto skutočnosť v súlade so zásadou in dubio pro reo, teda v môj prospech a spod obžaloby ma oslobodiť.

Vzhľadom na skutočnosť, že som nespáchal trestný čin, ktorý mi súd v rozsudku kladie za vinu a s ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhujem, aby ma súd v plnom rozsahu oslobodil spod obžaloby.“

Prokurátor sa k odvolaniu obžalovaného J. Z. nevyjadril.

Obžalovaný J. Z. i jeho obhajkyňa na verejnom zasadnutí druhostupňového súdu zotrvali na svojich návrhových prednesoch v kontexte s vyššie špecifikovanými odvolacími dôvodmi.

Prokurátor Krajskej prokuratúry v Trnave na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol odvolanie obžalovaného J. Z. ako nedôvodné zamietnuť, pričom poukázal na správnosť postupu konania okresného súdu, ako i správnosť a zákonnosť všetkých výrokov napadnutého prvostupňového rozsudku.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným v citovanom ustanovení zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená, a to proti výrokom, proti ktorým odvolanie podať mohla, pričom tak urobila v lehote ustanovenej v zákone.

Pokiaľ ide o výrok o vine, v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, odvolací súd nezistil žiadne pochybenia, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie veci a zachovanie práva obžalovaného J. Z. na obhajobu. Okresný súd pri dodržaní procesného postupu správne zistil skutkový stav veci, vykonal úplné dokazovanie a dôsledne prebral všetky dôkazy dokumentované v prípravnom konaní, takže z hľadiska dodržania zásad obsiahnutých v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. por. treba konštatovať, že neexistuje žiaden relevantný dôkaz, ktorý by nebol v napadnutom konaní vykonaný.

Následne súd prvého stupňa všetky zákonne vykonané dôkazy v intenciách § 2 ods. 12 Tr. por. správne vyhodnotil jednotlivo i v celom ich súhrne a tak dospel k úplným a správnym skutkovým záverom. Okresný súd pritom v odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s požiadavkami obsiahnutými v ustanovení § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na

výsledky dokazovania za vylúčenú alebo pochybnú, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov a tiež ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného J. Z..

Ani odvolací súd nemá pochybnosti o tom, že obžalovaný J. Z. spáchal skutok v rozsahu skutkových zistení napadnutého prvostupňového rozsudku. Z tohto dôvodu si skutkové závery prvostupňového súdu osvojuje, a keďže sa s nimi stotožňuje, v celom rozsahu na ne ako na správne aj odkazuje. Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného J. Z., odvolací súd uzatvára, že nejde o novú a dosiaľ neuplatnenú obhajobu obžalovaného, ale o tvrdenia, s ktorými sa v súlade so stavom vecí a zákonom dôsledne, a to i v dôvodoch napadnutého rozsudku, vysporiadal už prvostupňový súd.

Na základe dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní samosudca okresného súdu dôvodne a v konečnom dôsledku aj správne dospel k prezentovaný skutkovým záverom, ku ktorým niet zo strany odvolacieho súdu čo dodať.

Vzhľadom k výsledkom dokazovania na hlavnom pojednávaní postupoval okresný súd v súlade so zákonom a správne, keď uznal obžalovaného J. Z. vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., nakoľko boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty tohto trestného činu.

Okresný súd správnym postupom dokazoval aj skutočnosti potrebné pre ukladanie sankcie. V tomto smere vykonal na hlavnom pojednávaní dostatočné dokazovanie, správne vyhodnotil osobu obžalovaného, jeho povest' ako i všetky ďalšie skutočnosti potrebné pre uloženie trestu. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery správne vychádzal z ustanovenia § 34 Tr. zák., prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestnej činnosti, jej následky, zavinenie, pohnútku, ako aj na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Nezistil žiadne mimoriadne okolnosti prípadu podľa § 39 Tr. zák., správne ustálil ako priťažujúce okolnosti spáchanie dvoch trestných činov v zmysle § 37 písm. h) Tr. zák. (pri potrebe ukladania súhrnného trestu) a v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák. fakt, že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený. Správne nezistil žiadne poľahčujúce okolnosti.

Zákonným postupom, zrejším aj z ustanovení § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 38 (ods. 2) ods. 4 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., v konečnom dôsledku v súlade s ustanovením 212 ods. 3 Tr. zák. dôvodne uložil obžalovanému súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v zákonom stanovenej sadzbe vo výmere osemnásť mesiacov (pri možnosti ukladania sankcie v podobe trestu odňatia slobody v rozpätí šesťnásť mesiacov až do troch rokov). Obžalovaný J. Z. bol v minulosti dvanásťkrát súdne trestaný, z toho deväťkrát pre krádeže, dvakrát za tzv. drogovú trestnú činnosť, raz za výtržníctvo a ublíženie na zdraví, pričom už desaťkrát mu boli uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody. V jeho osobe sa jedná o recidivistu, a to aj špeciálneho vo vzťahu k páchaniu úmyselnej tzv. majetkovej trestnej činnosti.

Miernejšia sankcia podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade neprichádzala do úvahy s ohľadom na spoločenskú nebezpečnosť spáchaných trestných činov (za ktoré ukladal jeden súhrnný trest). Naopak, prísnejšiu sankciu odvolací súd uložiť nemohol z dôvodu nedostatku odvolania prokurátora, podaného v neprospech obžalovaného (bolo prokurátorom vzaté späť).

Uložený trest, napriek týmto faktom, vo svojej podstate obsahuje požadovaný prvok represie (zabránenie obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Tr. zák.

Správny je i ten výrok napadnutého rozsudku, ktorým bol obžalovaný J. Z. podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním súdnej trestnej činnosti bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Zákonne súladným procesným postupom podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. okresný súd, v rámci ukladania súhrnného trestu, súčasne zrušil výrok o treste právoplatného (dňa 28. novembra 2016) trestného rozkazu Okresného súdu Prievidza sp. zn. OT/77/2016 (ktorým bol obžalovanému J. Z. uložený podľa § 212 ods. 3, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere desať mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia), ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Výrok prvostupňového súdu pojednávajúci o adhéznom konaní je správny i zákonný a odvolací súd si v týchto súvislostiach argumenty okresného súdu osvojil.

Nezistiac preto žiadne podmienky pre zmenu napadnutého prvostupňového rozsudku senát Krajského súdu v Trnave odvolanie obžalovaného J. Z. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.